

עפ"ת 12757/09/16 - ענאן מצארוה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ת 12757-09-16 מצארוה נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערער
ענאן מצארוה
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער בעצמו

ב"כ המערער עו"ד עבד סמארה

ב"כ המשיבה עו"ד ליאת גלבו

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת מגי כהן) מיום 14.7.2016 בגדרו נדון המערער בין היתר לפסילה בפועל למשך 5 שנים, 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות (הכולל גם הפעלת מאסר על תנאי בחופף), פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 5,000 ₪.

2. המערער נדון בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב כאשר רישיון הנהיגה פקע מיום 10.8.2002, ונהיגה כאשר אין לו תעודת ביטוח בת תוקף - כאשר ביום 26.3.2015 בשעה 11:10 נהג ברכב בטיבה, וזאת לאחר שנפסל מלנהוג החל מיום 6.10.2014 אך לא הפקיד את רישיון הנהיגה.

3. הערעור שבפניי מתייחס אך למשך הפסילה שהושתה על המערער - למשך 5 שנים כנ"ל.

ב"כ המערער מתייחס בטעמיו לערעורו לעובדה כי המערער הודה, לא חידש את רישיונו מחמת חובות

בתיקי הוצל"פ, כי הוא צעיר לימים (בן 39) ולו 4 ילדים קטנים - הוא נזקק לרישיון הנהיגה לצורך עבודתו ואף ריפא את הפגם והסיר את ההגבלה לקבלת רישיון נהיגה, כן התייחס לרכיבי הענישה הנוספים שהינם מכבידים כשלעצמם - הקנס, ועבודות השירות.

משכך, עתר ב"כ המערער להפחית או להקל במשך הפסילה.

4. ב"כ המשיבה מפנה לגזר הדין, טוענת כי לא נפל בו כל פגם באשר בית המשפט התייחס להרשעותיו הקודמות של המערער, לנסיבות ביצוע העבירות החמורות על ידו, למתחם הענישה הנוהג - וקביעת הפסילה בתוך המתחם שנקבע (בין 4 ל-10 שנים).

5. ההלכה הנוהגת היא כי בית המשפט יתערב בגזר דינו של בית משפט קמא אך אם יש סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות.

בבחינת גזר דינו של בית משפט קמא, לרבות באשר למשך הפסילה - לא מצאתי כי נפל פגם כזה או סטייה ממדיניות הענישה הנוהגת המצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

6. לא ניתן להתעלם מהעובדה כי למערער רישיון נהיגה משנת 1995, הוא צבר לחובתו 20 הרשעות קודמות, לרבות של נהיגה בזמן פסילה (מדובר בעבירה שלישית מאותו סוג), פקיעת רישיון נהיגה ועבירות הקשורות לרישיון מעל 8 פעמים. הוא אף ריצה מאסר לתקופה של למעלה משנה - ואין לו להלין אלא על עצמו כי לא הפקיד את רישיון הנהיגה עוד ביום 6.10.2014 - כמפורט בכתב האישום בגינו הוא הורשע.

7. לא נעלמה מעיני טענתו של ב"כ המערער כי הינו אב ומפרנס יחיד למשפחתו הנזקק לרישיון נהיגה, וכי יכול לרפא את הפגם ככל שהדבר נוגע לתשלום החובות בגינם לא הסתייע בידיו לחדש את רישיונו - אך מכלול השיקולים שנשקלו על ידי בית משפט קמא מחייבים פסילה ממושכת התואמת את נסיבותיו של המערער ואת נסיבות ביצוע העבירות על ידו.

8. נוכח כל האמור, הערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"ז, 17/11/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת

עמוד 2

